

॥ सुख विलास ग्रंथ ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ ग्रंथ सुख विलास लिखंते ॥ राम

॥ दोहा ॥

राम प्रथम बन्दन गुरुदेवजी ॥ जिण दियो नांव तत्तशार ॥ राम

राम दुतिये बन्दन रामजी ॥ ज्यां मेटया भ्रम बिकार ॥१॥ राम

राम गुरुदेवांनी माझ्या घटात तत्तसार नाम प्रगट केले म्हणून गुरुदेवांना प्रथम नमस्कार राम
आहे, नमस्कार आहे. रामजी माझ्या घटात रोमारोमात प्रगट झाले व प्रगट होऊन माझे राम
भ्रम व विकार मिटवून दिले. म्हणून दुसरा नमस्कार घटात रोमा रोमात प्रगट झालेल्या राम
रामजीला आहे. ॥१॥ राम

राम तृतिये बंदन सब संत जन ॥ अनंत कोट जन सार ॥ राम

राम जां की पद रज प्रसता ॥ हंस उतर जावे पार ॥२॥ राम

राम तिसरे वंदन ज्यांच्या पायाच्या धुळीचा स्पर्श होताच जीव भवसागरातून पार उतरून राम
जातो असे अनंत कोटी सर्व सतस्वरूपी संतजनांना आहे ॥ २॥ राम

॥ चोपाई ॥

राम अनन्त कोट दासन के दासा ॥ बरणु भक्त जोग अरु सुख बिलासा ॥ राम

राम शब्द सुण्या सतगुरु का बेणा ॥ देख्या सकल आपका नेणा ॥३॥ राम

राम ज्यांच्या चरण रज स्पर्शाने हंस भवसागरातून पार होवून जातो. अशा अनंत कोटी सार राम
रूपी संतांच्या दासांचा मी दास आहे. मी माझे सतगुरु रामजी व सार रूपी अनंत कोटी राम
संतांच्या कृपेने भक्ती योग साधतांना झालेला सुख विलास वर्णन करतो आहे. मी राम
सतगुरुच्या मुखाने तत्तसार शब्द ऐकला व मी धारण केला. ज्याच्यात भक्ती योगाचा राम
सुखविलासचा पर्चा (चमत्कार) घटात झाला तो पर्चा मी डोळ्यांनी पाहिला. ॥३॥ राम

राम देखी कऊं सुणी नही मानुं ॥ सतगुरु शब्द सकल घट जानुं ॥ राम

राम पेली शब्द सरवणा आवे ॥ जब तो मन मे हरक बधावे ॥४॥ राम

राम सुखविलासचा पर्चा मी स्वतःने अनुभव केला. तो मी तुम्हा सर्वांना सांगत राहिला आहे. राम
याच्यात इतरांनी सांगितलेला जरासाही अनुभव नाही आहे. कारण मी स्वतःच्या अनुभवा राम
शिवाय दुसऱ्यांचे अनुभव मी अनुभव केले हे सांगणे मी जराही मंजूर करीत नाही. मी राम
माझ्या घटात सतगुरुपासून प्रगट झालेला शब्द पूर्ण घटात अनुभव करून राहिला आहे. राम
मी सतगुरुच्या मुखातून शब्द प्रथम कानाने ऐकला. तेव्हा माझ्या मनात खुप आनंद राम
झाला. ॥४॥ राम

राम ऊठत बेठत सास उसासा ॥ रसणा राम रटिया निस वासा ॥ राम

राम निरत नेण ठेरावत नासा ॥ सुरत पकड तोलत हे सासा ॥५॥ राम

राम मी तो तत्तसार राम शब्द श्वास उच्छ्वासात उठता-बसता रात्रंदिवस रसनेने रटले. मी राम
माझी निरत माझ्या नाकाच्या वरच्या टोकावर थांबवली व माझी सुरत श्वास उच्छ्वासावर राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम लावली.ही माझी सुरत श्वास-उच्छ्वासाला बरोबरीने तोलू लागली. ॥५॥

राम

राम तोलत सास चले ज्युं चकरी ॥ ता संग सुरत लगी ज्युं मकरी ॥

राम

राम मनवा करे पवन सुं मेला ॥ सुरत शब्द दोनुं होय भेळा ॥६॥

राम

राम जसे कातीण तीने विणलेल्या जाळ्याच्या धाग्यावर उतरते व चढते.तशी माझी सुरत,

राम

राम श्वास तोलण्याकरीता उच्छ्वासावर उतरते व श्वासावर चढते व श्वासाला बरोबर आहे

राम

राम किंवा नाही हे तोलून श्वास उच्छ्वासाला बरोबर करते.मला सतगुरुने दिलेला सार

राम

राम शब्द व माझा श्वास उच्छ्वास,माझे मन व माझी सुरत यांना हा पवन एक करून मी

राम

राम भक्ती योग साधतो. ॥६॥

राम

राम आ साजन रसणा गुण गावे ॥ इम्रत चाख बोहोत सुख पावे ॥

राम

राम गले गिल गिली हुवे चमकारा ॥ इम्रत उतरे बारम्बारा ॥७॥

राम

राम मी अशा प्रकारची साधना साधून रामनामाचे स्मरण करतो.हा भक्ती योग साधल्याने

राम

राम मला रामनाम रुपी अमृत चाखण्याचे खुप सुख मिळते.माझ्या गळ्यात गुदगुल्या होऊन

राम

राम तनात चमकार होते.गळ्यातून वारंवार अमृत उतरत राहते. ॥७॥

राम

राम इम्रत सीर चले इक धारां ॥ उपज्या प्रेम भया पतियारा ॥

राम

राम भई प्रतित रटया नित रामा ॥ रात दिवस नही पल बिश्रामा ॥८॥

राम

राम गळ्यातून वारंवार अमृताची धार एकसारखी चालू लागली.अमृताच्या धारेने मला खूप

राम

राम सुख मिळू लागले व मला घटात प्रेम येऊ लागले व मला मी भवसागरातून पार

राम

राम उतरून जाईल याचा भरोसा होवून गेला.मी नित्य रामनामाचे रटन करू लागलो.परत

राम

राम रात्रंदिवस एक क्षणभरही विश्रांती न करता रटन करू लागलो. ॥८॥

राम

राम झमक झमक नाडी सब झमके ॥ चमक चमक मनवो डर चमके ॥

राम

राम सीतल लेहर सकल तन कांपे ॥ रात दिवस निद्रा नही झांपे ॥९॥

राम

राम मग संपूर्ण शरीराच्या सर्व नाड्या झमक झमक अशाप्रकारे झमकू लागल्या व मन उरात

राम

राम चमक चमक म्हणजे घाबरून चमकू लागले.सर्व शरीरात थंड लहर माहित पडू लागली

राम

राम व थंडीने जसे शरीर कापते तसे माझे सर्व शरीर कापायला लागले व मी रात्रंदिवस

राम

राम रटन करू लागलो व मला झोप थोडीही येत नव्हती. ॥९॥

राम

राम गद गद बाणी सिस के सासा ॥ नेणा नीर चवे चोमासा ॥

राम

राम चाले बेल पिवे कंठ क्यारी ॥ फूल्या कंठ पांखडी च्यारी ॥१०॥

राम

राम (कंठातून)गद-गद अशी वाणी होऊन श्वास सिसकु लागली.(उच्छ येऊ लागला)

राम

राम आणि डोळ्यांतून पावसासारखे पाणी वाहू लागले.आणि मुखातून राम ध्वनिचा(दांड)

राम

राम क्यारी चालू लागला.तो दांड(चारी)कंठाच्या दांड (चारी)मध्ये कंठाचा दांड (चारी)पिऊ

राम

राम लागला.कंठामध्ये चार पाकळीचे कमळ उगवले. ॥१०॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तां का वरण पेड हे पीला ॥ तां पर साम पांख तल लीला ॥

राम

राम बीचे लाल सेत हे पंखियां ॥ आ देखे साध सुरत की अखियाँ ॥११॥

राम

राम त्या कमळाचा रंग त्याचे झाडतर पिवळे आणि त्याच्यावर काळे आहे आणि पाकळ्याच्या
राम खाली हिरवा रंग आहे आणि त्या कमळाच्या मध्ये लाल होवून पाकळ्या वरती पांढऱ्या
राम आहेत.हे मी सुरतच्या डोळ्यांनी पाहिले. ॥११॥

राम

राम रसना राम रटिया अेक मासा ॥ जब हिरदा में भया प्रकासा ॥

राम

राम भया प्रकास कंवळ ज्या फूल्या ॥ प्रेम होद मे हंसा झूल्या ॥१२॥

राम

राम (शब्द कंठात आल्यानंतर)एक महिन्यापर्यंत मी जीभेने रामनामाचे रटन केले,तेव्हा
राम हृदयात प्रकाश आला.हृदयात कमळ फुलले आणि नंतर हंस(माझा जीव)प्रेमाच्या हौदात
राम प्रेमाने झुलायला लागला.॥१२॥

राम

राम हंस लव लिन प्रेम जळ भीना ॥ मग्न भया मन ज्युं जल मीना ॥

राम

राम चाले बेल भरीजे ताळी ॥ सीचे कंवळ सुरत बन माली ॥१३॥

राम

राम हंस(जीव)त्या प्रेमात असा लवलीन होऊन गेला की,जसे पाण्यात मासोळी मग्न होऊन
राम जाते.त्याचप्रकारे माझा हंस(जीव)मग्न होऊन गेला.(तेथून रामनामाच्या)ध्वनीचा दांड
राम चालतो.त्या दांडाने सर्व हृदयाच्या कमळाला,सुरतरूपी वनमाळी पाणी देतो.॥१३॥

राम

राम स्याम सेत जरदी रंग बीचे ॥ हरिया बरण पांख के नीचे ॥

राम

राम आष्टा पांख बरण हे लाली ॥ देख्या कंवळ भई कुसयाली ॥१४॥

राम

राम त्या हृदयाच्या कमळात काळ्या आणि पांढऱ्या कमळाचा रंग आहे आणि कमळाच्या
राम रंगात पिवळा आहे.आणि कमळाच्या पाकळ्यांच्या खाली हिरवा रंग आहे.त्या हृदयाच्या
राम कमळाला आठ पाकळ्या आहेत.त्या कमळाचा रंग लाल आहे.ते हृदयाचे आठ पाकळ्यांचे
राम कमळ पाहून मी खुश झालो.॥१४॥

राम

राम दीरघ पेड पांखडी लुघता ॥ हिरदा कंठ कंवळ की जुगता ॥

राम

राम घट फेरे चकरी के नाइं ॥ पल पल रोज कंवळ बिग साइं ॥१५॥

राम

राम त्या कमळाचे झाड मोठे आहे आणि पाकळ्या छोट्या आहेत.त्या हृदयाच्या कमळात
राम कंठाच्या कमळासारखी युक्ती आहे.घटचकरी सारखे फिरत आहे.प्रत्येक दिवशी,क्षणा-
राम क्षणाला कमळ प्रफुल्लीत होत आहे.॥१५॥

राम

राम रात दिवस घूमे मन मन मांहि ॥ आ अेनाणा हिरदे जाई ॥

राम

राम दस बीस दिन हिरदे ध्याना ॥ अब धरणी कूं किया पयाना ॥१६॥

राम

राम हे रात्रंदिवस मन फिरते आहे.अशाप्रकारचे हिंदान हृदयात जातो.अशाप्रकारे एक महिना
राम हृदयात ध्यान केले आणि आता धरणीवर जाण्याकरीता प्रस्थान केले. ॥१६॥

राम

राम हिरदा नाभ बिचे षट कंवळा ॥ पीवत बेल भया सब सबळा ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	फूटे बास चऊँ दिस जावे ॥ पिच रंग पांख भंवरे बिलमावे ॥१७॥		राम
राम	हृदयाच्या आणि नाभीच्या मध्ये सहा कमळ आहे.हा ध्वनिचा(दांड)पिऊन सर्व कमळ सुलटे फुलुन गेले.त्याची सुगंध फुटुन चारी दिशांमध्ये जाते.ते कमळ पंचरंगी आहे.		राम
राम	त्याच्या पाकळीवर भुंगा(हा जीव)गुंतून विसरुन जातो. ॥१७॥		राम
राम	पांच कंवळ पांचू रंग जाणे ॥ छटा कंवळ रंग कूण पिछाणे ॥		राम
राम	केसा वरण पांखडी केती ॥ ले दिपग देखो कर सेती ॥१८॥		राम
राम	हे पाच कमळ पाच रंगाचे आहेत. असे समजण्यात येऊन राहिले आहे.परंतु सहाव्या कमळाचा रंग कोण ओळखेल.(त्या सहाव्या कमळाचा रंग सतगुरुजी महाराजांनी सांगितलाच नाही.कारण दुसरा कोणी सांगेल की,कमळाचा रंग मला माहित पडतो तर असे बोलणाऱ्याला विचारण्याकरीता या कमळाचा रंग न सांगता,या ग्रंथात न सांगताच ठेवला)त्या कमळाचा रंग कसा आहे?आणि या कमळाला पाकळ्या किती आहेत?		राम
राम	(याच्यात कमळाला सोळा पाकळ्या आहेत असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी दुसऱ्या ठिकाणी वर्णन केलले आहे.)परंतु याचा रंग कोठेही सांगितला नाही.या कमळाचा रंग,गुरुच्या ज्ञानाचा दिपक,हातात घेऊन पहा. ॥१८॥		राम
राम	अब तो शब्द नाभ कूं चाल्यो ॥ जब क्रमा पर घेरो घाल्यो ॥		राम
राम	नाभ कंवळ ऊठयो गरणाई ॥ बहोतर नाडी बीण बजाई ॥१९॥		राम
राम	आता(त्याच्यातून कमळातून)शब्द नाभीत जाऊ लागला.तेव्हा सर्व कर्मांच्या वर घेरा टाकून दिला.नाभीचे कमळ गर्जना करत उठले.ते नाभीचे कमळ जेव्हा उठले तेव्हा बाहत्तर नाड्या वीणा वाजवू लागल्या.॥१९॥		राम
राम	बाजे बिण झीण पद गावे ॥ प्रेम कलष ले पीव बधावे ॥		राम
राम	भंवर गुंजार गिगन धुन गाजे ॥ रूम रूम मे बाजा बाजे ॥२०॥		राम
राम	त्यांची(बहात्तर नाड्यांची)वीणा वाजते आहे आणि बारीक सुराने बहात्तरही नाड्या पद गाऊ लागल्या आणि प्रेमाचा कलश घेऊन पतीची बधाई म्हणजे समोर सन्मान करतात.तेथे भुंगा गुंजाराची ध्वनी होते आणि गुंजाराने गगनात ही ध्वनि वाजु लागते आणि रोमा-रोमातून वाजे वाजु लागतात. ॥२०॥		राम
राम	अमृत बेल बहे जल धारा ॥ आतम बाग पीवे बन सारा ॥		राम
राम	हरी पांख तळ पेड सुरंगा ॥ संग जरदी शिर सेत प्रसंगा ॥२१॥		राम
राम	तेथून अमृताच्या पाण्याची धार वाहु लागते.त्या धारेने आत्मारूपी बाग आणि वन सर्व पीऊ लागतात.तेथे नाभीमध्ये कमळाच्या खालील पाकळ्यांच्या खाली हिरवा रंग आहे आणि झाड पिवळे आहे व त्याच्या सोबत ललाई(लालसर)आणि पाकळीच्यावर पांढऱ्या रंगाची रेष आहे. ॥२१॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

बीचे स्याम भंवर तां भणके ॥ नाड नाड न्यारी सब झणके ॥

राम

राम

पांख बतीस नाभ दल फूले ॥ जां अेक गली गुपत की खूले ॥२२॥

राम

राम

आदि कमळाच्या मध्ये,काळा भुंगा गुंजार करतो आहे आणि नाडी-नाडी(नऊशे नाड्या)

राम

सर्वामध्ये वेगळी झनकार झाली.नाभीमध्ये बत्तीस पाकळ्यांचे कमळ फुलते.त्यातून

राम

राम

एक गल्ली(जाण्याचा रस्ता)गुप्त उघडतो.॥२२॥

राम

राम

ऊंची दिष्ट कंवळ अेक दरसे ॥ पांख पचीस बरण अेक सरसे ॥

राम

राम

षोडस भंवर गेण गरणाया ॥ द्वादश वर्ष नाभ मे ध्याया ॥२३॥

राम

राम

वर दृष्टी केल्यावर,एक कमळ दिसू लागते.त्या कमळाला पंचवीस पाकळ्या आहेत आणि त्या सर्वांचा रंग एक सारखाच आहे.सोळा भुंगेवरती गुंजार करू लागले.मी बारा वर्षापर्यंत नाभीत ध्यान केले.॥२३॥

राम

राम

दोय कंवळ देख्या ता नीचे ॥ षट सो पांख ब्रम्हा तां बीचे ॥

राम

राम

जरदी बरण पांखडी खाटी ॥ च्यार पांख गणपत की घाटी ॥२४॥

राम

राम

आणखी त्याच्या खाली कमळ पाहिले,त्याच्यात(लिंग स्थानाच्या कमळात)सहा पाकळ्या

राम

राम

आहेत आणि त्या सहा पाकळ्यांच्या कमळात,ब्रम्हा बसला आहे.(ब्रम्हा हा सृष्टीची

राम

राम

रचना करणारा आहे.)तो त्या सहा पाकळीच्या कमळात बसुन,सान्या सृष्टीची रचना

राम

राम

करुन राहिला आहे.सान्या सृष्टीची उत्पत्ती तेथूनच होते.)त्या कमळाचा रंग पिवळा

राम

राम

आहे आणि त्या कमळाची पाकळी आंबट आहे.(त्याच्या पुढे गुदा घाटेवर)चार पाकळीचे

राम

राम

कमळ आहे.(तेथे गणपती राहतो,तेथे गुदा घाटेवर गणपती राहतो.)तो गणपतीचा घाट

राम

राम

अब तो शब्द पिछम कुं जावे ॥ बंकनाळ मीठो रस पावे ॥

राम

राम

उलटया शब्द पिछम दिश आया ॥ सुरत शब्द का मेळ थपाया ॥२५॥

राम

राम

आता तो शब्द तेथून पश्चिममध्ये जातो.बंकनाळेमध्ये गोड रस मिळतो.बंकनाळ उलटून

राम

राम

शब्द,पश्चिम दिशेस आला आहे.तेथे सुरत आणि शब्दाचा मेळ स्थापित झाला.॥२५॥

राम

राम

गरजे गिगन धरण सोइ धूजे ॥ सार समाय सूर सन्त जूझे ॥

राम

राम

शब्द पवाडा साद बखाणे ॥ सूर मन्डया जाय हदप निसाणे ॥२६॥

राम

राम

(जेव्हा शब्द बंकनाळेने पश्चिम दिशेत आला)तेव्हा वरती गगनात गर्जना होऊ लागली

राम

राम

आणि सर्व धरणी कापू लागली.तेथे विजेसारखी तलवार(आकाशाची विजेने धरलेली

राम

राम

लोखंडाची तलवार बनवतात त्याला बीजलसार म्हणतात.)धारण करुन मी शूरवीरा-

राम

राम

सारखा झुंजू लागलो.(युध्द करू लागलो)शब्दांचे(पोवाडे)साधु गातात.मी जाऊन मोर्चावर

राम

पाँचू पकड पगातल दीया ॥ जम कूं जीत काल बस कीया ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुरत शब्द मिल चडया आकासा ॥ छेद्या मेर गिगन किया बासा ॥२७॥
राम मी पाची वैन्यांना पकडून आपल्या पायाखाली दाबले आणि यमाला जिंकून,काळाला
राम आपल्या वश करून घेतले.तेथून सुरत आणि शब्द मिळून आकाशात चढला.मेरुला
राम छेदून गगनात जाऊन राहिलो.॥२७॥

॥ दोहा ॥

उलटी गंग पयाल सूं ॥ जाय लगी असमान ॥

धरण गिगन बिच अेक लिव ॥ ऊगा इन्दर भाण ॥२८॥

राम पाताळातून गंगा(ध्वनी)उलटून,वरती आकाशात जाऊ लागली.धरणी आणि गगनाच्या
राम मध्ये एक लव लागून गेली आणि इंद्र व सूर्य उदित होऊन गेले. ॥२८॥

रंरकार की घोर सूं ॥ छिक गया सुरग इकीस ॥

सुरत नटणी बरतां चडी ॥ देख रहया जगदीस ॥२९॥

राम या रंरकाराच्या ध्वनिने,एकवीस स्वर्ग छेदले गेले आणि ही सुरत नटनी सारखी दोरीवर
राम चढून गेली आणि जगदिशला पाहू लागली.॥२९॥

॥ चोपाई ॥

मेर मांय थकिया मंमकारा ॥ आगे चल्या शब्द रंरकारा ॥

अरध उरध मिलीया सरी सूरा ॥ सादि बंटी बज्या छे तूरा ॥३०॥

राम मेरुमध्ये(राम या शब्दाचा)म हे अक्षर थकून गेले आणि मेरुच्या पुढे र या अक्षराची
राम ध्वनी पुढे चालू लागली.अर्ध आणि उर्ध मध्ये,चंद्र आणि सूर्य(इडा आणि पिंगळा)
राम एकाच जागेवर मिळून(सुषमना होऊन गेली)तेव्हा सुचना,वार्ता दिली गेली आणि एक
राम प्रकारचा वाजा वाजु लागला.॥३०॥

सुखदेव चडया त्रिगुटी छाजे ॥ तां पर घोर अनाहद बाजे ॥

दीपग माळ झिगा मिग लागी ॥ झिळ मिल जोत ब्रम्ह की जागी ॥३१॥

राम मी जाऊन त्रिगुटीच्या महालात चढलो.त्या त्रिगुटीच्या वर अनहद शब्दाचा,घोर आवाज
राम वाजू लागला.आणि दिपकांची माळा जशी दिवाळीच्या दिवशी लावतात.ती दिपकांची
राम माळा सुशोभित दिसते.दिप आणि त्या दिपमाळेवर लावलेले दिवे,दूरून खुपच सुंदर
राम दिसतात.त्याचप्रकारे त्या दिपक सारखी,झग-मग लागू लागली.झिल-मिल ब्रम्हची
राम ज्योती जागून गेली.॥३१॥

झिल मिल नूर दसू दिस दरसे ॥ प्रेम फुवांर पेप धन बरसे ॥

झिल मिल नूर दसूं दिश भेटया ॥ जलम मरण का सांसा मेटया ॥३२॥

राम ती झिलमिल नूर दाही दिशांमध्ये मिळाली आणि तेथे प्रेमाचे कारंजे उडू लागले आणि
राम फुलांची घन वर्षा होऊ लागली.अशाप्रकारे तो झील-मील नूर,दाही दिशांनी मला
राम मिळाला.तेव्हा माझा जन्म घेण्याची आणि मरण्याची चिंता फिकिर मिटून गेली.॥३२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अळा पिंगळा सेज सवारे ॥ प्राण पुरुष तां मेळ पधारे ॥

राम सुखमण भरे अगम का प्याला ॥ पीवत अबधू रहे मतवाला ॥३३॥

राम इड्ड आणि पिंगळा सहज सेज(सहज)सेज(आंथरुन),सावरुन,नीटनेटके आंथरु लागली.

राम माझा प्राण पुरुष त्या महलामध्ये(त्रिगुटीमध्ये)गेली.तेथे सुषमना अगमचे प्याले भरुन

राम भरुन मला पाजू लागली.ते अगमचे प्याले पिऊन-पिऊन माझे मन मतवाला होऊ

राम राहू लागला. ॥३३॥

राम प्रेम पियाला पावे पीवे ॥ अमर संत जुगे जुग जीवे ॥

राम सदा सवागण सुन्दर नारी ॥ अर्ध नाव सूं लागी यारी ॥३४॥

राम त्या प्रेमाचा प्याला मला पाजतात आणि स्वतःही पितात.तेथे अमर झालेले संत युगा-

राम युगांपर्यंत जीवंत राहतात.(ते संत प्रेमाचे प्याले स्वतः ही पितात आणि दुसऱ्यांनाही

राम पाजतात)तेथे नेहमी सौभाग्यवती स्त्री आहे.(तेथे जाणाऱ्या आत्म्याचा पती,कधी ही

राम मरत नाही आणि तेथे पोहचलेली आत्मा,विधवा कधी ही होत नाही.ती तेथे खुप सुंदर

राम आहे. त्यांची अर्धे नाव म्हणजे फक्त र अक्षराची यारी(प्रीती)लागली आहे. ॥३४॥

राम सुखमण घठा अमीरस बूठा ॥ बरसे हीर हंस बोहो लूठा ॥

राम सुखमण सीर खीर बोहो मीठा ॥ तीन ताप का बुज्या अर्गीठा ॥३५॥

राम तेथे सुषमणाच्या ढगातून अमृताची वर्षा होऊ लागली.तेथे ररंकाराचे हिरे बरसू लागले.

राम ते हिरे हंस(जीव)खुप लुट्टु लागला.या सुषमणेची सीर,खीरे सारखी खुप गोड आहे.तेथे

राम तीन ताप(अध्यात्म,आधी देव,आदिभुत)(आधी,व्याधी,उपाधी)या तिघांची आग विझून

राम जाते. ॥३५॥

राम तीन ताप दाजे जग सारा ॥ उबऱ्या संत साहिब का प्यारा ॥

राम भव सागर बिच अमृत बेरी ॥ साध सिंगी मछ पावे सेरी ॥३६॥

राम या तिन्ही तापांमध्ये सर्व जग भाजले जाते.त्याच्यातून मी साहेबाचा प्रिय आहे.म्हणून

राम वाचलो.(वाचवले गेले)आणि दुसरेही संत जे साहेबाचे प्रिय आहेत ते ही वाचविले जातात.

राम या भवसागराच्या मधात अमृताची विहीर आहे.जसे समुद्रात सींगी मच्छ नावाचा प्राणी

राम राहतो.त्याच तऱ्हेने साधु लोक,सींग माशा सारखे,अमृताची सीर पितात. ॥३६॥

राम बडवा अगन नीर सब सोखे ॥ इम्रत सीर सिंगी मछ रोखे ॥

राम तीन लोक मे आण हमारी ॥ चोथे देश चलण की तयारी ॥३७॥

राम वडवानल(बडवाग्नी)(फास फरस)हा समुद्राच्या सर्व पाण्याचे शोषण करतो.परंतु समुद्रात

राम अमृताची(दुधाची)सीर सींगी मच्छ थांबवून पितो.आता तिन्ही लोकात आमची(आण)

राम घुमू लागली आणि आमची आता चौथ्या देशात जाण्याची तयारी झाली. ॥३७॥

राम पाव बिना निरत करे बोहो नारी ॥ बिन रसना ता राग उचारी ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ताना करे तांत तुण कावे ॥ राग छत्तिस बसंत रूत गावे ॥३८॥

राम तेथे पाया शिवाय नारी(नाड्या)खुप नाचू लागल्या.(या नाड्यांना)जीभ तर नाही आहे.

राम परंतु राग-रागिणी उच्चारण करू लागल्या.(जसे सितारच्या ताऱ्यांना जीभ तर नाही,

राम परंतु राग त्या सितारचे तार,राग-रागिणी उच्चारण करतात.त्याच तऱ्हेने माझ्या शरीराच्या

राम नाड्या राग-रागिण्या गाऊ लागल्या)या नाड्यांनी तान तोडू लागल्या.(जसे सितार किंवा

राम वीणेचा)तार तनका कर(वाजवला तर वाजू लागतो)तसेच माझ्या शरीराच्या नाड्या तान

राम करू लागल्या आणि छत्तीसही राग-रागिणी,वसंत ऋतुसारखे गाऊ लागल्या. ॥३८॥

राम गुगर घोर रिमा झिम लागी ॥ भेर सुरनाई मुरली बागी ॥

राम नोपत घुरे नगारा घाई ॥ जे जे शब्द भयो पूर माइ ॥३९॥

राम घुंगरुचा घणघोर (पायाच्या खाली,घुंगरुच्या घनघोर आवाजा सारखे)रीम-झीम झन-

राम झनकार लागून गेली.(घुंगरु तर खुप बांधलेले असतात,परंतु त्याचा आवाज एक होऊन

राम जातो.)भेरी(तोडाने फुंकून वाजणारा वाजा)ऐकू आला आणि मुरली सारखा आवाज

राम वाजू लागला.नौबत(मोठा चौघड)वाजू लागला आणि नगाड्यावर डंका पडू लागली आणि

राम त्या पुरीमध्ये जय जयकार शब्द होऊ लागला. ॥३९॥

राम संख सत्तार बजे तर बीणा ॥ खमायच गावे सुर झीणां ॥

राम तुती उपंग आरबी बाजे ॥ मरदंग ताळ गिगन धुन गाजे ॥४०॥

राम शंख,सितार,बाजंत्री,वीणा,आणि खमाच राग,बारीक सुराने गावू लागली आणि तुँती,

राम उपंग,तासे वाजु लागले आणि मृदुंगाच्या तालाने,गगनात ध्वनी होऊ लागली. ॥४०॥

राम फेरी फिरे फेर रीजावे ॥ रूप बिना बोहो रूप दिखावे ॥

राम अनहद झालर लग टिकोरा ॥ चन्द बिना तां चुगे चिकोरा ॥४१॥

राम फेरी फिरते आणि खुप खुश करते आणि रुपाशिवाय खुप रूप दाखवते आणि अनहद

राम झालर(मोठी घडी)वरती ठोके मारू लागली आणि तेथे चंद्रमाशिवाय चकोर पक्षी बोलू

राम लागला.॥४१॥

राम सौरठा ॥

राम सुखमन घटा घन घोर ॥ बिन दादर दादर लवे ॥

राम बोले चात्रक मोर ॥ अगम कथा चकवा कवे ॥४२॥

राम सुषमनेची घनघोर घटा उठून आली आणि विना बोलू लागले आणि चातक पक्षी आणि

राम मोर बोलू लागले आणि चकवा अगमची गोष्ट सांगू लागला. ॥४२॥

राम झिर मिर बरसे मेह ॥ देह सुरत भीजत भई ॥

राम मोती झडे अछेह ॥ बिन बादल बिरखा थई ॥४३॥

राम आणि तेथे रिम-झिम,रिम-झिम वर्षा होऊ लागली आणि माझा देह सुरत भिजून गेली.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम चिंतामणीने मनात चिंतन केलेले मिळून जाते.अशाचप्रकारे या रामनामाने चिंतन केलेले प्राप्त होते.या राम शब्दाचे दोन अक्षर रा आणि म आहे.या दोन्हीही अक्षरांनी हे सर्व सुख पाहून घेतो.॥४९॥

राम

राम

राम

॥ दोहा ॥

मारग मांही देख कर ॥ पाया सुख बिलास ॥

ओ साझन सुखराम के ॥ सिंवरो सास उसास ॥५०॥

राम रस्त्यात,मी पाहून या सुखांचा विलास(भोग)मला मिळाला.हेच साधन आहे.श्वासा-श्वासात स्मरण करा.हेच याचे साधन आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५०॥

राम

राम

राम

राम

सुरत सिखर मे रम रही ॥ रंरकार सूं बात ॥

ओ समियो सुखराम कह ॥ जनम मरण लग साथ ॥५१॥

राम माझी सुरत शिखरात रमण करून राहिली आहे.आणि रंरकाराची गोष्ट करू लागली.ही अशी वेळ माझ्या जन्मापासून मरेपर्यंत नेहमी माझ्या सोबत राहिल.(माझी अशीच वेळ नेहमी राहिल)असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५१॥

राम

राम

राम

राम

बरस चोइसे सुध भई ॥ कीनी प्रांण पुकार ॥

सुखीया साईं भेजीया ॥ गुरु बीरम जिण बार ॥५२॥

राम मला चोविसाव्या वर्षी समज आली,तेव्हा माझ्या प्राणाने पुकार केली.तेव्हा साईं(स्वामीने) माझ्या करीता गुरु पाठवून दिले.त्यावेळी बिरमदासजी महाराज येऊन गेले. ॥५२॥

राम

राम

राम

राम

सोरठा ॥

सुरत शब्द बिजोग ॥ मन पवना न्यारा रहे ॥

च्यार मिलण संजोग ॥ भक्त जोग ज्यांते कहे ॥५३॥

राम माझ्या सुरत व शब्दाचा वियोग होत होता.(सुरत आणि शब्द वेग-वेगळे राहत होते) आणि मन तसेच श्वास ही वेग-वेगळे राहत होते.हे चारी(सुरत,शब्द,मन आणि श्वास) वेग-वेगळे आहेत.जेव्हा हे चारी एका जागेवर मिळण्याचा संयोग होतो,त्याला भक्ती योग म्हणतात. ॥५३॥

राम

राम

राम

राम

राम

सुरत शब्द सूं मेल ॥ मन पवना दोनु गहे ॥

तो लिव लागे जिण बार ॥ आठ पहोर इम्रत चवे ॥५४॥

राम सुरतचा शब्दाशी मेल होऊन मन आणि श्वास या दोघांना पकडून घेतात.असे चारी मिळण्याचा संयोग झाला.त्याला भक्ती योग म्हणतात.जेव्हा रामनामाशी लव ज्यावेळी लागेल,त्यावेळी अष्टो प्रहर,रात्रं-दिवस अमृत टपकू लागेल. ॥५३॥

राम

राम

राम

राम

राम

॥ इति श्री सुख बिलास ग्रंथ सम्पूर्ण ॥

राम